

[Hørd af Handelsministeren]

ske situation i høj grad tilsiger, at der sker en styrkelse af konkurrenceevnerne.

Mens jeg deler opfattelsen af industriens betydning for valutaudviklingen, er jeg noget mere skeptisk med hensyn til industriens mulighed for også at klare hele vort beskæftigelsesproblem. Industrien skal kunne konkurrere på verdensmarkederne, og det nødvendiggør en stadig voksende produktivitet. Forhåbentlig vil også industribeskæftigelsen kunne øges, men jeg er tilbøjelig til at tro, at vi må indstille os på, at strukturudviklingen i både forbrug og produktivitet betyder, at industrien selv med en stigende produktion og eksport næppe vil kunne absorbere hele den del af arbejdsstyrken, der i dag går ledig. Her må vi nok i højere grad stille forventninger til både den private og den offentlige service-sektor. Men en forudsætning for, at beskæftigelsesproblemerne kan klares på denne måde, er selvfølgelig, at der gennem konkurrencedygtig industri kan ydes væsentlige bidrag til løsning af vore valutaproblemer.

Problemstillingen omkring styringen af industriudviklingen, herunder spørgsmålet om en sektorpolitik specielt for industrien eller en industrierorienteret samfundspolitik, er naturligvis også i høj grad af betydning for regeringens vurdering af industriens fremtidige rolle i samfundet. Måske er der ikke den helt afgrundsdybe forskel mellem Industrirådets ønsker og den industripolitik, der faktisk føres fra regeringens side, som man kunne få indtryk af ved at læse Industrirådets oplæg. Et fundamentalt træk ved skiftende regerings industripolitik har været at fremme industriens egne muligheder ved at stille serviceapparat til rådighed for erhvervet på områder, hvor der har været en samfundsmæssig begrundelse herfor. Indsatsen er derfor koncentreret om udvalgte felter. Denne service kan karakteriseres som en sektorpolitik, ikke indrettet for den enkelte branche, men efter tværgående samfundsmæssigt betonet behov.

Samfundets ønske om øget indtjening af fremmed valuta danner baggrund for et omfattende samarbejde mellem det offentlige og erhvervene om støtte til virksomhedernes eksportbestræbelser. Det sker gennem eksportkreditordningen, som er under stadig udbygning og effektivisering, gennem eksportfremmeordningen, som har fået øgede midler til rådighed, og gennem udenrigsmini-

steriets eksportservice, bl. a. ved et stigende antal handelsattachéer og oprettelse af repræsentationer, hvor særlige kommercielle hensyn begrundet det.

Den teknologiske udvikling er et andet vigtigt område for samarbejde mellem erhvervene og det offentlige. Indsatsen sker gennem loven om teknologisk service, hvor samarbejdet foregår gennem det særlige teknologiråd, der har betydelige statsmidler til rådighed for denne opgave, samt gennem udviklingsfondet og den nylig ikraftsatte lov om tilskud til produktudvikling.

Byerhvervenes konsulenttjeneste, der virker for øget effektivitet i erhvervslivet, bliver stadig udvidet, og gennem produktivetsordningen virker erhvervene og arbejdsmarkedsorganisationerne sammen med myndighederne om at øge produktiviteten på arbejdspladserne gennem samarbejde mellem virksomhedsledelse og medarbejdere.

Særlig finansieringsbistand ydes på områder, hvor der ud fra samfundshensyn har været et behov for at supplere de normale finansieringskanaler, bl. a. med lån til håndværk og mindre industri, egnsudviklingsbistand, lån til eksport og miljøinvesteringer samt tilskud til energibesparelser ved industrielle processer. De skattemæssige afskrivningsordninger er søgt tilpasset erhvervslivets behov, selv om jeg er klar over, at der stadig er tale om uopfyldte ønsker på dette område.

Selv om industrien således måske ikke i ét og alt er enig med regeringen på det industripolitiske område, er det ikke desto mindre min opfattelse, at samarbejdet på disse områder mellem regering og industri har været konstruktivt og positivt, og at det i det store og hele drejer sig om foranstaltninger, som industrien finder velegnede som støtte for den industrielle udvikling, og som industrien selv i ikke ringe omfang har taget initiativet til at få gennemført og stadig udbygget.

Industrirådet har for nylig taget stærk afstand fra en brancheindrettet industripolitik. Noget sådant har da heller ikke været et fremtrædende indslag i dansk industripolitik. Industrirådet tager dog det forbehold, at man ikke tør afvise, at landet kan blive bragt i en sådan situation, at man ser sig nødsaget til at anvende mere direkte støtteforanstaltninger end hidtil over for branchetruede områder. Dette forbehold er der grund til at notere sig, ikke mindst på baggrund af den omsiggri-